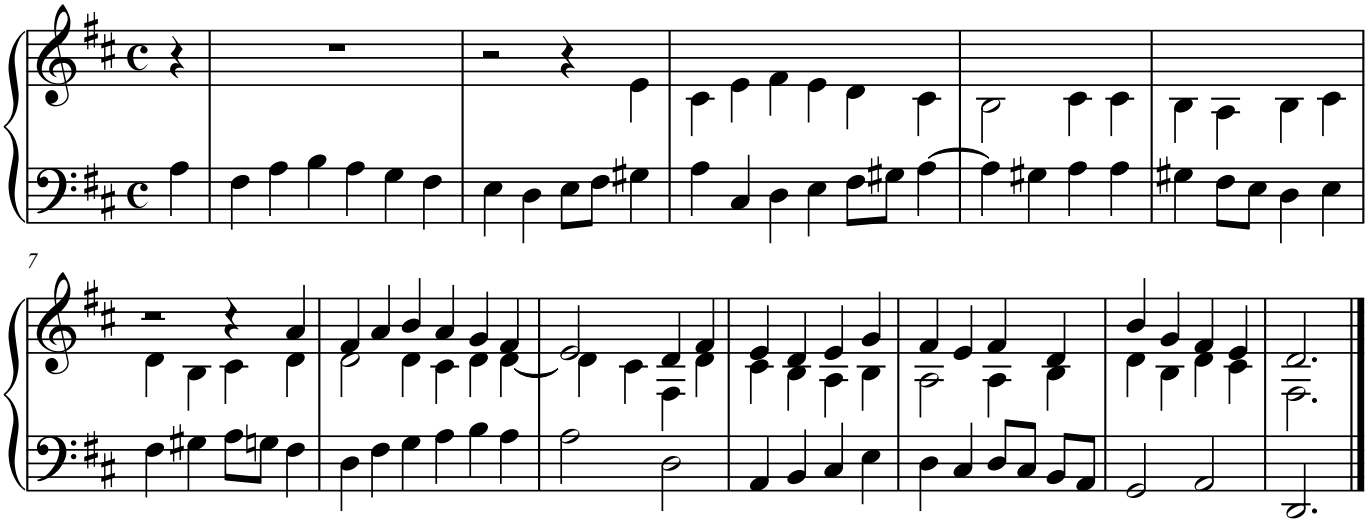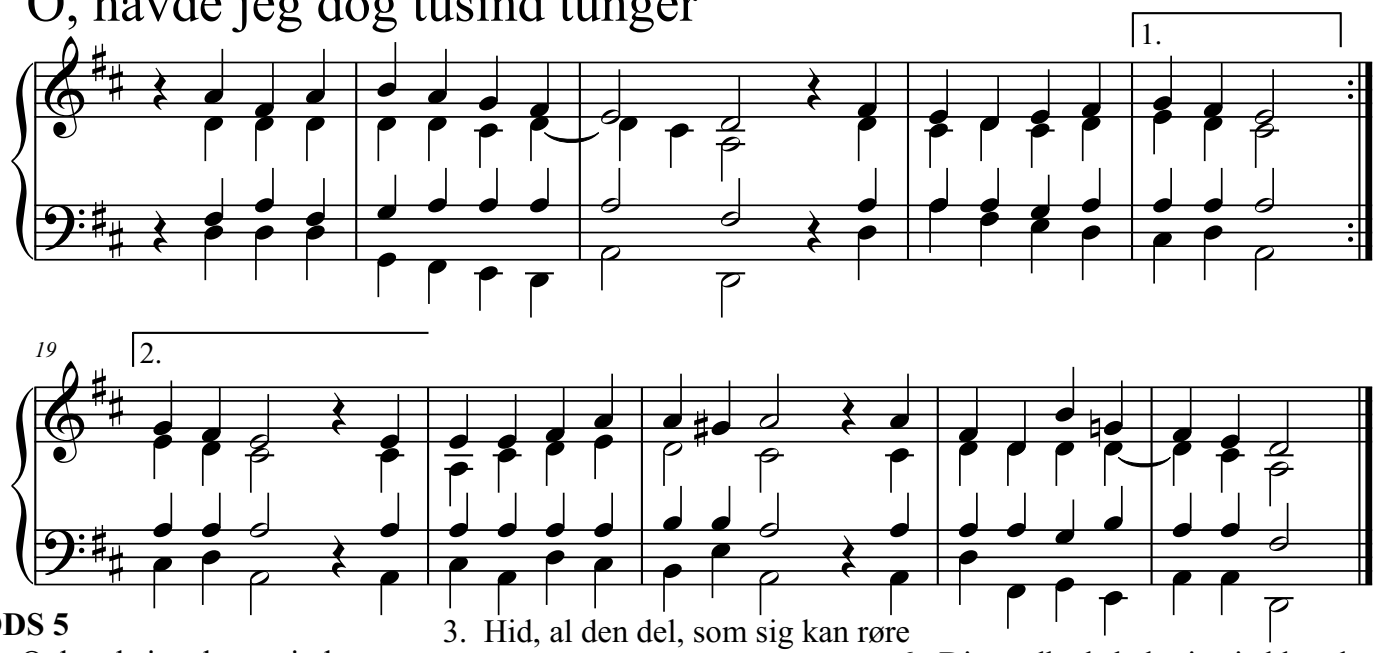O, havde jeg dog tusind tunger DDK 424

Hans Mikkelsen

O, havde jeg dog tusind tunger

J.B. König 1738

DDS 5

1. O, havde jeg dog tusind tunger
og alle toners bedste klang,
hvor skulle sjælens lyst og hunger
til Gud at prise denne gang
oprette sig et paradis
og mætte sig i Herrens pris!

2. Bevæges, alle grønne skove,
lad høre, hvert et blad, din lyd,
og hjælper mig min Gud at love,
slår sammen højt til sang og fryd!
I blomster, bøjer eders pragt
at ære med mig Herrens magt!

3. Hid, al den del, som sig kan røre
og drager ånde i sit bryst,
hid, hjælper mig min tak at gøre,
og låner mig enhver sin røst
til at ophøje nådens værk,
som har omringet mig så stærk!

4. Jeg har i mine levedage
haft mange store prøver på,
at du, min Gud, i fryd og plage
har ført mig; jeg bekende må,
du altid mig ved hånden fik,
når vandene til sjælen gik.

5. Bort, både verdens lyst og smerte!
I skal ej trykke mer mit sind,
til Himlen svinger sig mit hjerte
fra eder bort, for tronen ind;
al pris og ære være dig,
trofaste Gud i Himmerig!

6. Din godhed skal min sjæl kundgøre
til livets allersidste stund,
ja, når min tunge ej kan røre
sig mere i min svage mund
at prise dig, som den var van,
da stemmer jeg med sukke an.

7. Den ringe tak, jeg her kan give,
forsmå dog ej, min sjæleskat!
I Himlen skal det bedre blive,
når jeg får engletonen fat,
i høje kor jeg synger da
evindelig halleluja.

Johann Mentzer 1704.
Hans Adolph Brorson 1742.
Jf. nr. 6.